

4. Іщенко, Є. О. Соціальна робота з безробітними: принципи, концепції, технології = Social Work with the Unemployed : Principles, Concepts, Technologies : кваліфікаційна робота на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр» / Є. О. Іщенко ; наук. керівник д.соц.н. І. В. Шапошникова ; Міністерство освіти і науки України ; Херсонський державний ун-т, Соціально-психологічний факультет, Кафедра соціальної роботи, соціальної педагогіки та соціології. – Херсон : ХДУ, 2020.

Васильєва А. О., здобувачка вищої освіти 1 курсу, група СР-201
Науковий керівник – **Сила Т. І.**, к. психол. наук, професор
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ПРОБЛЕМА ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В УКРАЇНІ

Сучасний світ постійно зазнає змін. Ми живемо у такому світі, коли майже все зводиться до певного розуміння, реального сприйняття та терпимості. Одним з ключових питань сьогодення є гендерна нерівність. Без сумніву, ця проблема є реальністю, минулим та майбутнім не кожної окремо взятої країни, а й світу в цілому. Але останнім часом до цієї теми було прикуто надто багато уваги. Нерівність існує у кожній країні світу, незалежно від того чи це малозабезпечена країна, чи високорозвинена держава. Саме нерівність є проявом однієї з основних перепон самореалізації жінки у сучасному суспільстві.

Гендерна рівність – є одним з найважливіших аспектів у цілях сталого розвитку та, на жаль, не однією з пріоритетних у соціальній політиці України. З одного боку влада України підтримує європейські підходи щодо рівності, а з іншого - певні політичні сили розглядають гендерну рівність, як чужу або навіть нав'язну ідеологію, що не є пріоритетною на фоні таких глобальних проблем, як АТО, анексія Криму, тощо.

Нинішня актуальність проблеми гендерної рівності зумовлює необхідність розробки більш конструктивного підходу до її розв'язання і створення на цій основі науково обгрунтованої програми щодо вирішення проблеми гендерної нерівності в нашій країні.

Метою нашого дослідження є питання гендерної нерівності жінок як глобального суспільного явища та його прояву в Україні. Визначення статусу жінки в суспільстві завжди було актуальним питанням для обговорення. Науковцями котрі робили дослідження на цю тему стали: М. Віллард, П. Горностай, О. Жидкова, К. Левченко, Л. Костриця, Н. Лавриненко, В. Литвин, С. Литвин, А. Рачок, Я. Трегубова.

Аналізуючи ситуацію в Україні, можна стверджувати, що проблема гендерної рівності, сексизму та стереотипів присутня практично у всіх сферах. Через суспільні стереотипи та невпевненість у власних силах жінки дуже часто не можуть повністю реалізувати свій потенціал та можливості. Жінки формують колосальний потенціал, який можна використати у багатьох сферах життєдіяльності. Це є одним з проявів дискримінації.

Соціальна дискримінація означає обмеження або втрату прав за гендерною ознакою у всіх сферах життя: трудовій, соціально-економічній політичній, духовній, побутовій. Соціальна дискримінація призводить до зниження соціального статусу і є однією з форм насилля над особистістю.

Наша держава активно впроваджує політику щодо гендерної нерівності.
Основними елементами державної гендерної політики є:

- політика щодо жінок, забезпечення їм рівного соціального статусу з чоловіками шляхом гарантування можливостей для їх рівноправного розвитку як соціально-демографічної групи;
- політика щодо чоловіків, формування у них гендерної свідомості, культури гендерної поведінки, орієнтації на паритетність відносин з жінкою;
- державно-правове регулювання гендерних відносин;
- сприяння розвитку гендерної демократії та гендерної культури в суспільстві.

Отже, гендерна нерівність – актуальна, глобальна та всеохоплююча проблема сучасного суспільства. Світ виявив інтерес до захисту прав жінок та взяв за мету вирівняти їх статус в соціумі.

Проте у більшості країн, у повсякденному житті досі нехтують цими правилами та настановами і живуть за принципами, що сформувалися за довго до цього. Основними причинами гендерної нерівності в Україні можна вважати гендерні стереотипи, а також неможливість жінок повністю реалізувати себе та свій потенціал. Щоб досягти успіху у вирішенні цього питання, варто, по-перше, усвідомити всю його важливість, по-друге, зробити усвідомленими громадян нашої держави, і, по-третє, провести цілеспрямовані заходи з приводу зміни ролі жінки в сучасному українському суспільстві та донести людям, що усі ми рівні.

Список використаних джерел

1. Адаменко А. Гендерна нерівність Електронний ресурс. Режим доступу: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/06/269.pdf>.
2. Державна програма забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2016 року: Постанова Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2013 р. No 717 Електронний ресурс. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/717-2013-%D0%BF>
3. Левченко К. Б. До проблеми конкретно-історичного характеру категорії "гендерна рівність". *Український соціум*. 2005. № 1 (6), С. 26-30

Вахно В. Д., здобувач вищої освіти 3 курсу, група СР-181

Науковий керівник – **Мекшун А. Д.**, к. пед. наук, ст. викладач, кафедра соц.роботи
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

НЕБЕЗПЕКА ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНОСТІ ДЛЯ ЛЮДИНИ

Проблема подолання адиктивної поведінки є надактуальною у сучасному світі, адже окрім знайомих видів адикцій – наприклад, алкогольної та наркотичної залежності, з'являються й інші види адиктивної поведінки – наприклад, інтернет-залежність. Становлення подібного виду адиктивної поведінки зумовлена технічним прогресом суспільства, а отже і появою нових факторів, що можуть до неї призвести [1].

Мета дослідження – вияснити причини інтернет-залежності та знайти шляхи подолання цього виду адиктивної поведінки.

Важливо підкреслити, що суто медичне вирішення адиктивної поведінки людини дуже часто не має відповідного ефекту. Потрібно боротися з причиною, а не з наслідками, а причини адиктивної поведінки зазвичай криються або в незадовільному психологічному стані клієнта – і це може бути зумовлено як біологічними факторами (наприклад, криза